

Naš časopis, glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika, ureja uredniški odbor: Drago Debeljak, Doro Hvalica (odgovorni urednik), Rafael Jaklič, Miloš Mauri, Smiljan Ogorelec, Janez Pečar, Janez Usenik in Janez Znidaršič. Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika. Tiska tiskarna Tone Tomšič v Ljubljani

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

Leto 2.

Stevilka 10

23. marec 1974

Kdaj bomo volili

ČETRTEK, 28. MARCA

Volijo:

1. Delovni ljudje zaposleni v TOZD in drugih delovnih skupnostih svoje delegacije za ZBOR ZDRUŽENEGA DELA občinske skupščine.

Vsaka delovna organizacija ima svojo delegacijo.

Volijo vsi zaposleni nad 15 let vključno z vajenci.

Volišče določi volilna komisija posamezne delovne organizacije.

2. Zasebni proizvajalci volijo svojo delegacijo v ZBOR ZDRUŽENEGA DELA občinske skupščine.

Delegacija je skupna za vse proizvajalce.

Volijo vsi zasebniki, njihovi zaposleni delavci in vajenci.

Volišče določi volilna komisija in skupno za vse zasebnike v občini.

V NEDELJO, 31. MARCA

1. Volijo občani krajevnih skupnosti svoje delegacije v ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI občinske skupščine.

Vsaka krajevna skupnost ima svojo delegacijo.

Volijo vsi občani, ki so dopolnili 18 let in imajo volilno pravico.

Volišče določi volilna komisija posamezne krajevne skupnosti.

2. Občani krajevne skupnosti volijo delegate za DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR občinske skupščine. Lista je enotna za vso občino. Volijo vsi občani, ki so dopolnili 18 let in imajo volilno pravico. Volitve bodo na istih voliščih kot volitve delegacij zbora krajevnih skupnosti.

3. Zasebni kmetijski proizvajalci volijo delegacijo v ZBOR ZDRUŽENEGA DELA občinske skupščine.

Delegacija je skupna za vse zasebne kmetijske proizvajalce v občini.

Volijo vsi zasebni kmetje in člani njihovih družin, ki so dopolnili 15 let starosti in se ukvarjajo izključno s kmetijstvom.

Volijo na istih voliščih kot za zbor združenega dela in družbenopolitični zbor.

Kako bomo volili

Liste delegacij za ZZD in ZKS so lahko zaprte ali odprte. O tem se odločijo delovni ljudje in občani na temeljnih kandidacijskih konferencah.

V vseh primerih volimo tako, da obkrožimo posameznega kandidata, ki zanj glasujemo. Izvoljen bo tisti, ki dobi največ glasov.

Delegate za DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR pa bomo volili tako, da obkrožimo na listi besedico glasujem »za« ali glasujem »proti«. S tem bomo glasovali za celotno listo. Lista bo sprejeta, če bo zanj glasovala večina občanov naše občine.

Od leve proti desni: ZVONE DRAGAN, MARJAN KERMAVNER, ANDREJ VERBIČ in JOŽE SOJER

Obisk

12. marca sta našo občino obiskala na povabilo vodstva IUUV tovariš Zvone Dragan, podpredsednik IS Skupščine SR Slovenije in tovariš Andrej Verbič, predsednik Gospodarke zbornice Slovenije.

Ugledna gosta sta se dopoldne pogovarjala z vodstvom IUUV o sedanjem gospodarskem trenutku in o nadaljnjih razvojnih poteh tovarne.

Popoldne sta se gosta pogovarjala s člani gospodarskega in političnega aktiva naše občine. Razgovor je bil zelo plodovit, saj so udeleženci v razpravi zelo konkretno obravnavali gospodarska gibanja v občini. Predstavniki TOZD, DO in občinske skupščine so razpravljali o vlogi gospodarskih integracij, o težavah, ki spremljajo ta gibanja. Precej konkretnih pripomb in predlogov je bilo na našo politiko cen surovin in finalnih izdelkov in v zvezi s tem na inflacijske tokove, ki pestijo tudi vrhniško gospodarstvo.

Del časa so razpravljali posvetili tudi vprašanju nadaljnega razvoja terciarnih dejavnosti v občini. Zavzeli so se za pospešen razvoj le-teh.

Gosta so domačini seznanili tudi z nespornimi uspehi, ki jih je naše gospodarstvo doseglo v zadnjih letih.

Skupna ugotovitev udeležencev v razpravi je bila, da so taki delovni razgovori zaželeni, nujni in zelo koristni, saj pomagajo razčističevati probleme gospodarstva v naši občini.

M. M.

Kandidati za vodstvo skupščine občine

Za predsednika skupščine občine
STRGAR ing. Branko

Za podpredsednika skupščine občine
KRAŠOVEC Anton

Za predsednika družbenopolitičnega zbora
BRADAČ Emilija

Za predsednika zbora krajevnih skupnosti
DOBROVOLJC Rudi

Za predsednika zbora združenega dela
TURK Marcel

Za mandatarja za sestavo izvršnega sveta in predsednika izvršnega sveta skupščine občine
KERMAVNER ing. Marjan

Kandidacijska konferenca je potrdila tudi kandidature tovarišice Mihaele VERBIČ za zvezni zbor skupščine SFRJ.

Kandidati za družbeno politični zbor

Kandidati za družbenopolitični zbor skupščine občine Vrhnika, ki jih bomo volili tajno, neposredno na javnih volitvah:

1. BRADAČ Emilija
2. BULC Stane
3. DRAŠLER Franc
4. FORTUNA Franc
5. HROVATIN Maks
6. KRAŠOVEC Tone
7. MEVEČ Franc
8. MIHALIČ Stane
9. PETROVČIČ dr. Jože
10. RODE Tine
11. SOKAČ Anton
12. STRELEC Franc
13. STANONIK Jože
14. STRGAR ing. Branko
15. VELKAVRH Andreja
16. VELKAVRH Ljudmila

PREDSTAVLJAMO VAM
KANDIDATE
ZA DRUŽBENO-POLITIČNI
ZBOR SKUPŠČINE
OBČINE VRHNIKA

1. BRADAČ EMILIJA
Rojena 1930, po poklicu učiteljica, zaposlena na šoli Janeza Mraka na Vrhniki, članica ZKS, dolgoletna družbenopolitična delavka, ki je opravljala raznovrstne družbenopolitične dolžnosti.
2. BULC STANE
Rojen leta 1924, upokojenec. Je član ZKS in večletni družbenopolitični delavec na terenu in v podjetju.
3. DRAŠLER FRANC
Rojen leta 1937, po poklicu mizar, zaposlen kot izmenovodja v LIKO Borovnica. Je član ZKS in večletni družbenopolitični delavec v podjetju in na terenu.
4. FORTUNA FRANC
Rojen leta 1922, je upokojenec, zaposlen kot sekretar Občinskega sindikalnega sveta. Je član ZKS in dolgoletni družbenopolitični delavec na terenu.
5. HROVATIN MAK
Rojen leta 1942, po poklicu avtoličar, zaposlen pri SAP Ljubljana. Je večletni družbenopolitični delavec v krajevni skupnosti.

6. KRAŠOVEC TONE

Rojen leta 1937, po poklicu diplomirani pravnik-novinar, zaposlen kot pomočnik direktorja radijskega programa RTV Ljubljana. Je član ZKS in dolgoletni družbenopolitični delavec. Član zbora delegatov občin skupščine SRS.

7. MEVEC FRANC

Rojen leta 1950, po poklicu strojni ključavničar. Zaposlen je pri Slovenija-cesta v Ljubljani. Je aktiven družbeni delavec v mladinski organizaciji Borovnica.

8. MIHALIČ STANE

Rojen leta 1921, po poklicu je oficir, zaposlen kot poveljnik garnizije na Vrhniki. Je član ZKS in dolgoletni družbenopolitični delavec.

9. PETROVČIČ DR. JOŽE

Rojen leta 1921, po poklicu zdravnik, zaposlen v notranjskem zdravstvenem domu — ambulanta Borovnica. Tov. Petrovčič je aktiven družbenopolitični delavec v Notranjskem zdravstvenem domu.

10. RODE TINE

Po poklicu je zasebni kmetovalec. Je predsednik sekcije za kmetijstvo pri Občinski konferenci SZDL in dolgoletni družbenopolitični delavec na terenu.

11. SOKAČ ANTON

Rojen leta 1973, po poklicu usnjarski tehnik, zaposlen v industriji usnja na Vrhniki. Je dolgoletni družbenopolitični delavec in član ZKS.

12. STANONIK JOŽE

Rojen 1909, upokojenec. Je dolgoletni družbenopolitični delavec.

13. STRELEC FRANC

Rojen leta 1925, po poklicu gozdarski tehnik, zaposlen kot referent nabave v LIKO Vrhnika. Je član ZK in dolgoletni družbenopolitični delavec.

14. STRGAR ING. BRANKO

Rojen 1929, leta. Končal je fakulteto za naravoslovje in tehnologijo, sedaj opravlja dolžnost direktorja TOZD usnjarne Vrhnika. Je član ZKS od leta 1968. Aktivno se udeležuje v občinskem sindikalnem svetu. Je predsednik komisije za mednarodne odnose pri občinskem komiteju ZKS. Že v mladosti je bil član SKOJ. Udeležil se je petih delovnih akcij.

15. VELKA VRH ANDREJA

Rojena leta 1954, po poklicu gradbeni tehnik, zaposlena v Igradu na Vrhniki. Je članica ZKS. Tov. Velkavrhova je aktivna družbenopolitična delavka v ZMS.

16. VELKA VRH LJUDMILA

Rojena 1948, po poklicu kvalificirana delavka, zaposlena v Elektrotehni Ljubljana. Članica ZKS je postala 1965. leta. Tov. Velkavrhova je aktivna družbenopolitična delavka v KS.

O delegatskem razmerju

Ne domišljam si, da bom povedal kaj povsem novega. Morda se mi bo le posrečilo ponoviti nekatere misli, ki so bile že velikokrat izrečene ob razpravljanju o vsebini delegatskega sistema in so bile morda preveč učene za naša preprosta ušesa, ki le stežka sprejemajo vse mogoče tujke. Končno le nismo vsi visokošolsko izobraženi in tudi starih in tujih jezikov se nismo vsi učili.

Za kaj pravzaprav gre?

Pred nami so volitve novih organov oblasti v delovnih organizacijah (temeljnih organizacijah združenega dela), krajevnih skupnosti, občinah, republikah in zvezi. Te volitve so pravzaprav nekaj novega, ker volimo delegacije in ne več odbornika in poslanca. V našem imenu bo odslej razpravljala namreč tisti član delegacije, ki se na določena vprašanja najbolj spozna, ne pa več dosedanjí odbornik in poslanec, ki se je hočeš nočeš moral na vse spoznati. Zato odslej govorimo o odposlancu delegacije, o delegatu.

Čemu je potrebna ta novost?

Vsi vemo, da revolucija pri nas še traja. Gradimo brezrazredno družbo, katere osnovni tvorec naj bo človek sam. Z rezultati svojega dela naj razpolaga in odloča sam. Prav tako naj odloča tudi o usmerjanju sredstev, ki so rezultat združenega dela.

Teoretična spoznanja o odmiranju države postajajo stvarnost v praksi. Moč zakonov zamenjuje moč družbenih dogovorov, ki so močnejši od formalnih uradnih predpisov.

To je seveda naš cilj. Na začetku seveda še ne more vse biti tako kot želimo in načrtujemo. V tej smeri pa vodi naša pot.

Kako bo delala delegacija?

Kjerkoli že, v delovni organizaciji, krajevni skupnosti in občini, bo morala imeti delegacija kot celota pooblastila za odločitve, ki jih bo usklajala z drugimi delegacijami. Poslovnik bo določal, o katerih vprašanjih se bodo medsebojno sporazumeli sami delegati, o katerih pa bodo morali dobiti soglasje svojih volilcev. Razumljivo je, da je pri takem delu potrebna velika mera medsebojnega razumevanja pri skupnem dogovarjanju. Gre za usklajevanje hotenj in ne za preglasovanje. To je danes med ljudmi še dokaj nejasno in težko razumljivo. V bistvu gre za neke vrste medsebojno popuščanje na podlagi razumnega spoznanja dejstev.

Kaj lahko pričakujemo?

Čim bolj bomo osebno neposredno vključeni v vsa dogajanja, tem manj bo neznank. Skoraj nemogoče se je opirati na bogastvo medsebojnih odnosov, če bodo eni sodelovali, drugi pa ne.

Naša ustavna pravica in dolžnost je, da smo v življenju in

medsebojnih odnosih zavestno vključeni. S tem bomo izgrajevali sebe in medsebojne človeške odnose.

A. Košir

predsednik SZDL Vrhnika

Sprejeli smo statut naše občine

Na slavnostni seji občinske skupščine in vseh družbenopolitičnih organizacij v občini, ki je bila 7. marca, smo sprejeli statut naše občine.

Sprejetje tega dokumenta predstavlja pomemben prispevek k razvoju Vrhnike, saj njegova vsebina obsega vsa področja družbenega in političnega življenja v občini. Lahko trdimo, da je statut plod globokih razmišljanj delovnih ljudi in občanov pri nas, saj smo dobili nanj polno pripomb organizacij in posameznikov. (Statut je bil v javni razpravi kot predlog več kot tri mesece.)

Statut predstavlja novo obliko družbeno-ekonomskih odnosov v KS, samoupravnih interesnih skupnostih in seveda v temeljnih organizacijah združenega dela. Z uresničevanjem samoupravnih in delegatskih odnosov pa bodo izpolnjene marsikateri želje in potrebe delovnih ljudi in občanov v naši občini.

M. M.

Vsi občani in delovni ljudje lahko preverijo, če so vpisani v volilne imenike, na sedežu svoje krajevne skupnosti

Izbrali smo kandidate

V dneh od 2. do 15. marca smo na temeljnih kandidacijskih konferencah (45 takih konferenc je bilo pri nas: 13 v krajevnih skupnostih, 30 v TOZD oz. DO, 1 v JLA in ena za skupnost obrtnikov) z glasovanjem izbrali kandidate za delegacije.

Na občinski kandidacijski konferenci pa smo izbrali kandidate za družbenopolitični zbor naše občinske skupščine. Na vseh konferencah smo obravnavali tudi kandidate za delegate v republiškem družbenopolitičnem zboru in v zveznem zboru skupščine SFRJ.

Živahna družbenopolitična aktivnost delovnih ljudi in občanov v zadnjem času je na teh konferencah prišla še posebno do izraza, saj so občani v krajevnih skupnostih in drugod obravnavali še vrsto težav, ki jih bolj ali manj uspešno rešujejo. Nekaj primerov:

V krajevni skupnosti LOG so končno rešili problem vodstva svoje KS. V LIGOJNI so zelo zavzeto razpravljali o letnem delovnem načrtu svoje KS. V BOROVNICI pa so govorili tudi o organiziranju vaških skupnosti kot osnovnih organizacijskih oblik njihove KS.

Že podatek, da so občani v nekaterih KS premišljeno odložili sprejem statuta, ker so osnutki statutov premalo dodelani, kaže, da uresničujemo ustavna načela z vso zavzetostjo.

Želimo, da bi z uresničevanjem interesov delovnih ljudi in občanov pritegnili vse tiste, ki so se do sedaj branili pravic, ki jim jih nudi ustava.

M. M.

S sprejemanja občinskega statuta

Pomembna dogodka

Slavnostno sprejeti ustavi postavljata pred nas vse mnogo več pravic in dolžnosti. Prav te pravice in obveznosti pa nas zavezujejo, da jih z naporom, delom, znanjem, voljo in zavzetostjo uresničujemo v vsakdanjem življenju.

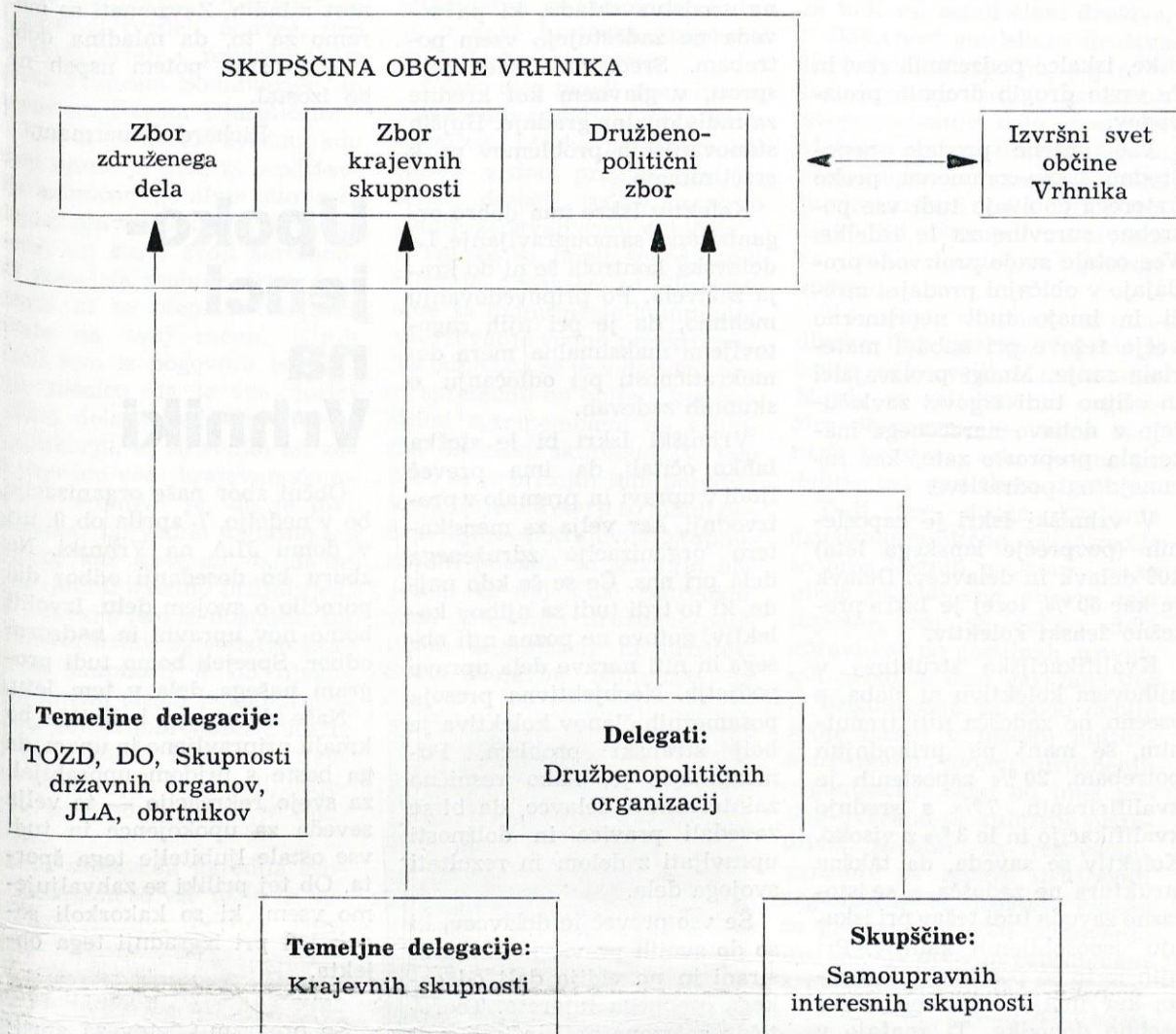
Sprejem in uresničevanje obeh »zakonov vseh zakonov« pomeni tudi kvalitetno preobrazbo celotne družbe in nov revolucionaren moment v naši družbi.

Razglasitev obeh ustav, ki smo jih toplo pozdravili v vseh delovnih sredinah, sta pred nas postavili tudi pričakovanja. Ta pričakovanja pa nas zavezujejo, saj jih bomo uresničevali le s skupnim opravljanjem nalog in s prizadevnostjo nas vseh.

Tel. številka našega uredništva 70 325

Oblikovanje nove občinske skupščine

Za boljše razumevanje oblikovanja občinske skupščine in delegatskih odnosov v njej, vam posredujemo shemo te skupščine

Hiter tempo življenja zahteva vsestransko izobraževanje in razgledanega samoupravljalca, ki bo kos nalogam, ki jih srečujemo na delovnem mestu, pri družbenem udejstvovanju in pri delu doma. Vsemu temu pa bo kos le človek, ki nenehno izpolnjuje svoje znanje in izkušnje. Prav knjižnice pa lahko pri izpopolnjevanju znanja mnogo pomagajo. Zaradi tega se je tudi njihova naloga bistveno spremenila. Danes naj bi knjižnica ne služila le zabavi in razvedrilu, pač pa naj bi bilo v njeni knjižni zalogi 60 % poljudno-znanstvene literature. Knjižnice morajo biti splošnoizobraževalne organizacije, ki nudijo knjižno gradivo najširšemu krogu občanov različnih izobrazbenih profilov ne glede na njihovo starost, saj prihajajo v knjižnico že predšolski otroci pa tja do najstarejših občanov.

V naši občini imamo matično knjižnico na Vrhniki, ki ima podružnico v Borovnici; v Bevkah in Zaplani pa delujeta potujoči knjižnici. Matična knjižnica bi zelo rada organizirala večje izposojevališče na Logu ter potujoče knjižnice v ostalih vaseh. Težava pa je v tem, ker ni moč dobiti ljudi, ki bi knjige izposojali.

Knjižnici (v Borovnici in na Vrhniki) sta sodobno opremljeni in urejeni po decimalnem sistemu, kar omogoča bralcem prost pristop do knjig. Njuna knjižna zaloga je 18.046 enot. V letu 1973 sta kupili 1939 knjig, kar je 1 nova knjiga na 7 prebivalcev (normativ je 1 knjiga na 5 preb.). Odkar financira knjižnice kulturna skupnost, se je nakup bistveno izboljšal, prej je bil 1 knjiga na 25 prebivalcev. V matični knjižnici vam je na voljo že dokaj velik izbor literature, posreduje pa lahko tudi knjige iz drugih knjižnic, ker je kot matična knjižnica vključena v medbibliotečno izposajo. Naročenih ima tudi 35 domačih in tujih revij in časopisov.

V letu 1973 je obiskalo knjižnici 7361 mladih in 2869 odraslih bralcev, skupaj 10.230; izposojenih je bilo 21.121 knjig. V primerjavi z letom 1972 se je obisk povečal za 10 %, izposoja pa za 15 %.

Splošno izobraževalne knjižnice v naši občini

Letos je v matični knjižnici uvedena novost — članarina, ki so jo obiskovalci navdušeno sprejeli. Odrasli plačajo 30 din, za kar si lahko vse leto izposojajo neomejeno število knjig, omejen je le čas izposoje: za poljudno-znanstvene 30 dni, za leposlovne 14 dni. Članarina za učence osnovne šole pa je le 5 din, za kar si lahko izposojajo mladinske knjige.

Izposojanje knjig in posredovanje informacij pa ni edina naloga knjižnic, ampak se ji nudijo široke možnosti razvijanja mnogih dejavnosti: razstave, literarni večeri, srečanja z ustvarjanci. Zlasti široke možnosti se nudijo v delu z mladino in kot kažejo podatki, je le-te v knjižnici največ. Žal pa je knjižnica brez moči, ker nima prostora. Podružnica v Borovnici se stiska v dveh sobah, matična pa ima eno sobo veliko 62 m². To je izposojevalnica za odrasle in mladino ter upravni prostor, kjer hkrati gostuje še kulturna skupnost. Za razvijanje dodatnih dejavnosti knjižnic pa je nujno potrebna čitalnica, ker je pomembno, da se našete dejavnosti odvijajo v knjižničnih prostorih, kjer se obiskovalci istočasno zblizujejo s knjižnim gradivom.

Srednjeročni program razvoja je že v letu 1973 predvidel organizacijo čitalnice in ločenega mladinskega oddelka, tudi finančna sredstva bi zagotovila kulturna skupnost, ni pa bilo mogoče dobiti prostora. Toda, ker je knjižnica kulturna ustanova, okrog katere se zbira največ občanov in to tistih z nižjimi osebnimi prejemki ter mladine, ki le teh še nima, upam, da se bo v bližnji prihodnosti našla rešitev. Sedanji prostor je tesen že za tekočo dejavnost, saj ni več prostora za nove knjige.

Matična knjižnica si prizadeva, da bi sčasoma imela stalno razstavo vseh Cankarjevih del in zbirko del, ki pišejo o Cankarju. Tako je že zbrala nad 35 Cankarjevih prvotiskov. Nekaj občanov je pokazalo veliko razumevanja do te zbirke in podarilo knjižnici Cankarjeve knjige iz svoje knjižnice. Ob tej priliki se obračam na občane, ki bi lahko pogrešili katero od Cankarjevih knjig, da pomagajo pri organiziranju zbirke in prodajo ali podarijo knjigo knjižnici.

Nanizal sem nekaj uspehov in problemov naših knjižnic. Najbolje pa bo, da jih sami obiščete, če tega še niste storili. V Borovnici je knjižnica v zgradbi, kjer je tudi otroški vrtec; odprta je v torek in petek od 16. do 19. ure in v sredo od 9. do 12. ure. Vrhnjska knjižnica je ob Tržaški cesti 11; odprta je od ponedeljka do petka od 16. do 19. ure in od torka do petka od 8. do 12. ure dopoldne ter prvo in tretjo soboto od 8. do 10. ure.

Marija Iskrenović

Več mladih v delegacije

Smo tik pred volitvami in tudi mladinska organizacija je ena od nosilcev nalog pri volitvah, tako v fazi evidentiranja kot v vseh volilnih postopkih.

Vrhnjska mladina se je v priprave uspešno vključila. Iz svojih sredin po aktivih v krajevnih skupnostih je evidentirala okoli sto mladih ljudi, sposobnih, da sprejmejo tako odgovorno nalogo, kot je sodelovanje v delegacijah in v samoupravnih organih krajevnih skupnosti, temeljnih organizacijah združenega dela in drugih sredinah.

Tudi ostale družbenopolitične organizacije niso pozabile na mlade ljudi. Po svojih organizacijah so evidentirale še nadaljnjih sto mladih, tako da je trenutno stanje še kar zadovoljivo.

S tem pa naloga še zdaleč ni opravljena. Boriti se bo treba, da bo pretežen del teh mladih tudi dejansko kandidiranih v predkandidacijskih in kandidacijskih postopkih, ter da bodo v končni fazi, kar je najvažnejše, tudi izvoljeni.

Bila bi velika škoda, če bi se ponovilo stanje ob zadnjih volitvah, ko je mladina sicer imela svoje kandidate, pri volitvah pa so odpadli.

Vnaprej bi moralo biti drugače. Zagotoviti je potrebno tako strukturo delegacij, da bodo dejanski odraz interesov sredin, iz katerih bodo izhajale.

Dogovorjena struktura je bila 20 % mladih, kar praktično pomeni, da mora v vsaki delegaciji, ki po dogovoru šteje najmanj pet delegatov, biti en mlad človek.

Na te stvari je potrebno sproti opozarjati, da ne bi kasneje prišlo do nejasnosti in odstopanj.

Richard Beuermann

Akcija v Borovnici

Osnovna organizacija ZRVS Borovnica je v sodelovanju z Odborom za splošni ljudski odpor pri Krajevni skupnosti Borovnica, organizirala predavanje na temo »Splošni ljudski odpor v Krajevni skupnosti« za šolsko mladino, občane in delavce podjetja LIKO — TOZD Tovarna vrat Borovnica.

Predavanja so bila spremljana s filmi ustrezne tematike. Predavatelj za občane je bil predstavnik Občinskega odbora ZRVS Vrhnika tov. Peric, za mladino in LIKO pa tov. Martinčič — član odbora osnovne organizacije ZRVS Borovnica.

Predavanj se je udeležilo skupaj s šolsko mladino približno 350 ljudi.

Zanimanje in udeležba na predavanjih sta spodbudila za organizacijo podobnih prireditev v prihodnje.

Naše organizacije združenega dela **ISKRA — tovarna antenskih naprav Vrhnika**

ISKRO — tovarno antenskih naprav Vrhnika prav gotovo poznate bolj pod starim imenom Elektron. Da bi vam o tej organizaciji združenega dela lahko povedali kaj več, smo se pogovarjali z njenim direktorjem inž. Francem Feferjem, ki je na tem odgovornem mestu v podjetju že od vsega začetka.

Začetek sega v leto 1955, ko se je pod imenom »Elektron« ustanovilo obrtno podjetje za popravila. Takrat je bilo zaposlenih le 5 delavcev.

amandmaje in z njimi možnost samostojnosti tudi manjših in sposobnih delovnih organizacij. Vse to je znova onemogočilo napredovanje pri pripravljanju združitve. Pa tudi pri Iskra-commerce so se pokazale težave v njihovi resnični možnosti pri uresničevanju svojega dela obveznosti v združitvi.

Elektron je zato sprejel sklep o vključitvi v združeno podjetje ISKRA. Vanj se je vključil kot delovna organiza-

nike, iskalce podzemnih cevi in še vrsto drugih drobnih proizvodov.

Vse antene prodajo neposredno Iskra-commerce, preko katerega dobivajo tudi vse potrebne surovine za te izdelke. Vse ostale svoje proizvode prodajajo v običajni prodajni mreži in imajo tudi neprimerno večje težave pri nabavi materiala zanje. Mnogi proizvajalci in očitno tudi trgovci zavlačujejo z dobavo naročenega materiala preprosto zato, ker računajo na podražitve.

V vrhniški Iskri je zaposlenih (povprečje lanskega leta) 105 delavk in delavcev. Delavk je kar 80 %, torej je Iskra pretežno ženski kolektiv.

Kvalifikacijska struktura v njihovem kolektivu ni slaba, a vseeno ne zadošča niti trenutnim, še manj pa prihodnjim potrebam. 20 % zaposlenih je kvalificiranih, 7 % s srednjo kvalifikacijo in le 3 % z visoko. Kolektiv se zaveda, da takšna struktura ne zadošča, a se istočasno zaveda tudi težav pri iskanju usposobljenih kadrov. Pri njih je to še posebno težko zato, ker imajo relativne nizke osebne dohodke. Ti znašajo v povprečju 1.720 dinarjev. Na videz so to zelo nizki osebni dohodki. Upoštevajoč kvalifikacijsko strukturo zaposlenih pa se slika le nekoliko spreminja.

In vzrok za nizke osebne dohodke? Cene njihovim izdelkom se od leta 1970 praktično niso spremenile, medtem ko cene osnovnim surovinam naraščajo z vrtoglavo hitrostjo.

S povečevanjem produktivnosti, z boljšo organizacijo dela in z racionalizacijo nikakor ne

delajo, onemogočajo večjo skrb za delavce. Kolektiv, čeprav majhen (a odmaknjen od mestnega središča), nima niti svojega obrata družbene prehrane.

Upajo pa, da bodo s sprostitev skladiščnih prostorov rešili tudi ta problem. Radi bi tudi povečali sredstva za stanovanjsko izgradnjo, pa jim to ne uspe, saj vse poberejo obratna sredstva. Tako so vezani samo na sredstva sklada, ki pa seveda ne zadostujejo vsem potrebam. Sredstva razdeljujejo sproti, v glavnem kot kredite za individualne gradnje. Hujših stanovanjskih problemov pa k sreči nimajo.

Kolektiv Iskre ima dobro organizirano samoupravljanje. Le delavska kontrola še ni do kraja zaživela. Po pripovedovanju menimo, da je pri njih zagotovljena maksimalna mera demokratičnosti pri odločanju o skupnih zadevah.

Vrhniški Iskri bi le stežka lahko očitali, da ima preveč ljudi v upravi in premalo v proizvodnji, kar velja za marsikatero organizacijo združenega dela pri nas. Če se še kdo najde, ki to trdi tudi za njihov kolektiv, gotovo ne pozna niti obsega in niti narave dela uprave podjetja. Neobjektivna presoja posameznih članov kolektiva je bolj stranski problem. Pomembnejše je, kako resnično zainteresirati delavce, da bi se zavedali pravice in dolžnosti upravljati z delom in rezultati svojega dela.

Se vse preveč je delavcev, ki so do svojih pravic nezainteresirani in ne vidijo dalj od ozkega osebnega interesa. Teoretično načrtane poti in tudi pot, po kateri že hodimo, pa nedvomno vodijo v smer, ki delavca dokončno postavlja za gospodarja svojega dela.

D. H.

Zaplaninska mladina se je organizirala

Po dolgoletnem premoru so se tudi mladinci v krajevni skupnosti Zaplana odločili, da se organizirajo in pričnejo z aktivnim delom. V nedeljo, 27. 1. 1974 so se zbrali na ustanovnem sestanku mladinskega aktiva Zaplana. Izvolili so svoje vodstvo ter dva delegata v konferenco mladih v krajevni skupnosti pri OK ZMS Vrhnika.

Na seji so predvsem spregovorili o pomenu ustanovitve aktiva in o nalogah, ki jih čakajo v prihodnje. Domenili so se, da se bodo tesno povezali s krajevno skupnostjo in gasilskim društvom. Za prvo nalogo so si zadali urediti prostor za sestajanje in klubsko dejavnost, ki naj bi ga dobili v prostorih bivše osnovne šole, toda pri tem so že naleteli na težave. Osnovna šola Janez Mrak, katere last je poslopje,

namerava poslopje adaptirati za organiziranje šole v naravi. S tem pa seveda mladinci izgubijo prostor. Zavedati se je treba, da mladina prostor nujno potrebuje, če hočemo, da bo aktiv uspešno deloval. Prostor, s katerim trenutno razpolagajo, ni namenjen samo njihovi aktivnosti, temveč ga uporabljajo vse organizacije in društva, s čimer se krni dejavnost mladih. Zavzemati se moramo za to, da mladina dobi svoj prostor, potem uspeh ne bo izostal.

Richard Beuermann

Upokojenci na Vrhniki

Občni zbor naše organizacije bo v nedeljo, 7. aprila ob 9. uri v domu JLA na Vrhniki. Na zboru bo dosednji odbor dal poročilo o svojem delu. Izvolili bomo nov upravni in nadzorni odbor. Sprejeli bomo tudi program našega dela v tem letu.

Naše dvostezno balinišče bo kmalu pripravljeno in upam, da ga boste s pridom uporabljali za svojo rekreacijo — to velja seveda za upokojence in tudi vse ostale ljubitelje tega športa. Ob tej priliki se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri izgradnji tega objekta.

Še program izletov za april:

- Vrhnika, Doberdob, Benetke
- Nova Gorica, Skalnica, Goriška Brda, Tolmin, Idrija
- Metlika, Karlovec, Plitvice
- Koper, Pula, Reka
- Bled, Pokljuka
- Kamnik, Logarska dolina, Mozirje
- Celje, Šmarje, Podčetrtek, Kumrovec, Bizeljsko, Brežice.

Izlete bomo organizirali takoj, ko bo prijavljenih dovolj zainteresiranih.

Stržinar F.

Nov svet KS

5. marca je bil v krajevni skupnosti Stara Vrhnika razrešen svoje dosedanje dolžnosti svet krajevne skupnosti. Izvolili so konferenco krajevne skupnosti, ki je iz svoje srede izvolila nov 7-članski svet krajevne skupnosti: Janez Slabe (predsednik), Marjan Možina (tajnik), Milena Rode (blagajnik) in člani Andrej Kavčič, Marko Bizjan, Janez Rode in Marica Petkovšek.

Dosedanje vodstvo krajevne skupnosti Stara Vrhnika se vsem sodelavcem in aktivnim občanom iskreno zahvaljuje za sodelovanje. Novemu vodstvu pa želi veliko uspehov.

Čiča M.

Montaža antenskega pribora

Podjetje se je le počasi razvijalo, na kar so vplivale tudi stalne selitve, ki jih je bilo doslej že kar šest in so vedno predstavljale veliko obremenitev za podjetje (adaptacije, predelave, spremembe).

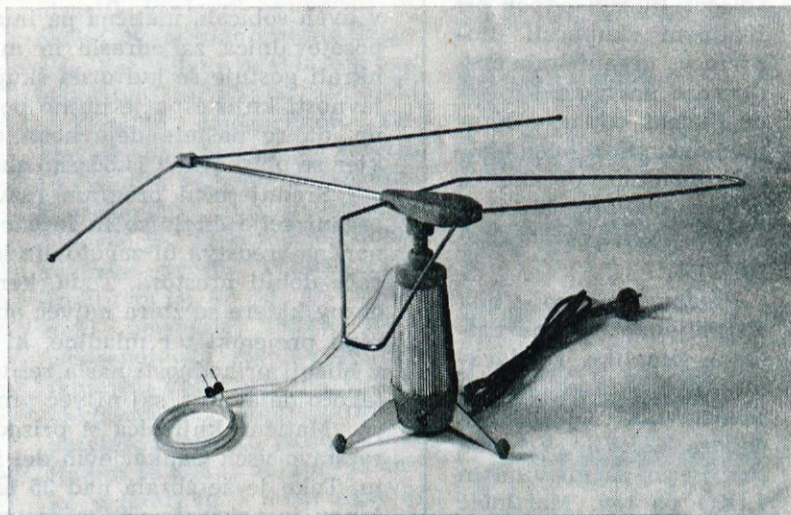
Izključno z uslužnostno dejavnostjo so se ukvarjali le do leta 1960, ko so začeli tudi s proizvodnjo TV anten in PH metrov. Uslužnostni dejavnosti pa se nikoli niso povsem odrekli, saj imajo še vedno delavnico za popravilo radijskih sprejemnikov, morda preprosto zato, ker na Vrhniki ni druge podobne delavnice — razen zasebnikov.

Težnje po hitrejšem razvoju in s tem težnje po združevanju so v podjetju zelo stare, saj segajo v leto 1965, ko so pripravljali integracijo z Iskro v Horjulu. Takrat je bilo že vse pripravljeno, pa je reforma s svojimi finančnimi posledicami združitve preprečila. Vedeli pa so, da tako majhen kolektiv sam nima perspektiv. Še vedno so iskali v smeri integracije.

Leta 1971 so to možnost iskali skupaj z Iskro-commerce. Obe strani sta bili za sodelovanje in združitve. Delavski svet združenega podjetja Iskra pa je imel pomisleke. Zahtevali so konkretnjšo določitev poslovanja Elektrona. Sočasno pa smo dobili tudi prve ustavne

cija in s 1. januarjem 1973 tudi prevzel naziv ISKRA, tovarna antenskih naprav Vrhnika v združenem podjetju Iskra.

26. decembra 1973 so podpisali samoupravni sporazum in postali temeljna organizacija združenega dela. V sodnem registru pa so vpisani kot: ISKRA, tovarna antenskih naprav Vrhnika.

Sobna antena z lučko

Samoupravni sporazum jih tudi obvezuje, da se združijo v branžno organizacijo industrije elementov in zabavne elektronike pri Iskri.

Glavni proizvod vrhniške Iskre so TV in UKV antene. Te znašajo kar 70 % vse njihove proizvodnje. Izdelujejo pa še domofonske naprave, usmer-

morejo slediti sprotnim podražitvam surovin in polizdelkov.

Na vprašanje o delovnih pogojih v tovarni, o skrbi za zaposlene (s posebnim poudarkom na ženski karakter kolektiva) mi ni uspelo veliko zvedeti. Pa ne zato, ker mi ne bi imeli kaj povedati. Kaže, da jim pogoji, v katerih živijo in

Predstavljamo vam krajevne skupnosti

Krajevna skupnost Dragomer — Lukovica

Da bi o življenju, delu, problemih in uspehih sveta krajevne skupnosti Dragomer — Lukovica zvedeli čimveč, sem se pogovarjal s predsednikom sveta Francem Sodnikarjem in tajnikom Savom Djuretičem.

Kar ni mi uspelo zvedeti, kdo med njima je tisti, ki predstavlja resnično gonilno silo zelo dejavnega sveta krajevne skupnosti, saj sta v svoji skromnosti ponujala zasluge drug drugemu in se otepala vsakršne hvale na svoj račun. Kljub temu sem iz pogovora le izluščil resnico, da je vse doslej večino dela slonelo na Francu Sodnikarju, ki že veliko let zelo uspešno vodi krajevno skupnost. Zanimivo je, da je tov. Sodnikar bil vedno soglasno izvoljen, kar kaže na to, da je med ljudmi izredno priljubljen. In v zvezi s tem še dogodek: na volilnem listku za vodstvo krajevne skupnosti je ob njegovem imenu pisalo v nekem primeru celo »dobrodošel«. Kaže, da bi le stežka našli v krajevnih skupnostih bolj priljubljene predsednika, kot je Sodnikar.

Leta so seveda naredila svoje. Bremana so vse težja in vedno več jih nosi tudi tov. Djuretič.

Krajevna skupnost Dragomer — Lukovica meji na krajevne skupnosti Brezovico, Dobrovo, Log, Vnanje in Notranje Gorice. Je v sklopu katastrske občine Log. Šteje 175 gospodinjstev, 620 prebivalcev, od tega 465 volilcev. Ljudje so v pretežni večini delavci, ki odhajajo na delo v Ljubljano. Kmetov, ki se izključno ukvarjajo s kmetijstvom, je le 19. V njihovi krajevni skupnosti zelo hitro narašča število prebivalcev, saj je večina zemljišča urbanizirana in predvidena v zazidalnem načrtu. Novogradnja je zelo veliko, najintenzivnejša gradnja pa je zaradi dobre lege v Dragomeru.

Ob tem naj mimogrede omenimo le, da komunalna dela ob novih gradnjah opravlja komunalno stanovanjsko podjetje Vrhnika, ki pa le zelo počasi uresničuje svoje obljube.

Kot zanimivost naj povemo tudi, da so kmetje, čeprav jih je le še 19, zelo uspešni, saj imajo skoraj vsi vsaj minimalno kmetijsko mehanizacijo.

Do leta 1967 sta bila tudi Dragomer in Lukovica organizirani v krajevni skupnosti Log. Do odcepitve je po besedah predsednika in tajnika prišlo zaradi očitne zapostavitve Dragomera nasproti Logu, ki je še tista minimalna sredstva za normalno kritje najnujnejših potreb investiral v obrtni center, ki ni bil nikoli uspešen. Nesoglasja so bila tudi drugače in mnoga med njimi so bila le neposredna posledica ravnanja posameznikov v krajevni skupnosti Log in še posebej njenega predsednika Matije Lenaršiča.

Po ločitvi krajevnih skupnosti oziroma po osamosvojitvi Dragomera in Lukovice, je delo v novi krajevni skupnosti zaživel kot prerogeno.

Cesar niso mogli prej, ker so bili zaradi oddaljenosti in skromnejšega obiska na zborih občanov vedno preglasovani, so lahko dosegli sedaj, ko so o svojih zadevah sami odločali.

Težave so imeli seveda tudi pozneje, predvsem so bila sredstva za najnujnejše komunalno vzdrževanje vedno preskromna. Ta odnos pa se je v dobršni meri spremenil na bolje s kadrovskimi spremembami na vrhniški občinski skupščini. V tem času se je pri njih tudi porodila ideja (njeni avtorji so mladi občani njihove krajevne skupnosti) in pobuda za gradnjo objekta, ki naj služi potrebam vseh krajevnih družbeno-političnih organizacij in društev. Svet krajevne skupnosti je

Franc Sodnikar

sprejel pobudo in z njo tudi sklep za uvedbo krajevnega samoprispevka. Samoprispevek so občani z veliko večino potrdili in z njim plačujejo 1 % od neto osebnih dohodkov, pokojnin, katastrskega dohodka in izkazanega prometa (obrtniki). Sredstva se zbirajo že od aprila 1973. leta in se je doslej nabralo že čez 50 tisoč N dinarjev.

Zavedajo se sicer, da bo njihov dom zahteval zelo veliko sredstev, saj že po najskromnejših predračunih govorijo o 80 milijonih starih dinarjev. Dobro vedo, da sami tolikšnim stroškom ne bodo kos, čeprav zelo pridno in nesebično zbirajo tudi darila v obliki gradbenega materiala. Seveda računajo na izdatno pomoč skupščine občine in organizacij združenega dela. Upajo, da bo njihovo zaupanje vanje rodilo konkretne sadove. Pobuda za gradnjo doma družbenih organizacij je v veliki meri razgibala tudi vsa ostala prizadevanja in dejavnosti v njihovi krajevni skupnosti.

V tem času so na novo ustanovili gasilsko društvo Dragomer, v katerega se je vključilo veliko število mladih občanov. Ob ustanavljanju gasilskega društva so se posebej izkazali

predsednik Kogovšek, tajnik Čuden, poveljnik Suhadolnik in tudi vsi ostali člani društva.

Dejavnost gasilskega društva je naravnost vzorna, saj so v tem kratkem času organizirali svoje notranje delo, postavili vlečnico in zgradili smučarsko skakalnico za mlade gasilce, imajo namizni tenis, igrajo košarko itd. Nakupili so si tudi že veliko sodobne gasilske opreme.

V krajevni skupnosti ni mladinske organizacije, čeprav je zanjo zelo veliko zanimanje. Morda se mladina ne organizira prav zato, ker nima lastnega prostora, zelo aktivno pa deluje pri gasilskem društvu.

Tudi vse druge krajevne družbeno-politične organizacije so brez lastnih prostorov in so glede na delovne pogoje zelo uspešne, saj se večina dela opravi kar po gostilnah, privatnih hišah in celo garažah. Vse te organizacije pa bodo dobile svoje mesto v novem kulturnem domu (domu družbenih organizacij). Dom bo imel veliko dvorano za kulturne prireditve, prostor za rekreacijo, prostore za sedeže družbenih organizacij in društev, garažo za gasilce, hišniško stanovanje itd. Večina upov in prizadevanj krajevne skupnosti Dragomer — Lukovica se, vsaj tako kaže, vrti okoli novega doma. Da bi bila ta njihova prizadevanja bolj organizirana, so izvolili gradbeni odbor, ki mu predseduje ing. arh. Franc Kvaternik, njegov tajnik je ing. Jože Čuden in blagajnik Marko Kogovšek. Ljudje zaupajo izvoljenim in verjamejo, da se bodo skupni načrti tudi uresničili.

Spodbuden je tudi sklep vseh krajevnih organizacij, da bodo po svojih močeh prispevali za gradnjo doma vsa razpoložljiva lastna sredstva.

V krajevni skupnosti Dragomer-Lukovica lahko torej govorimo o pravem preporodu odnosa ljudi do skupnega urejanja skupnih zadev. Za gasilsko društvo so npr. ljudje zbrali kar 6.700 dinarjev podporne članarine. Gasilci, ki so si kupili nov gasilski avto in črpalke, pa seveda računajo tudi na finančno pomoč delovnih kolektivov in izkoriščajo tudi to priliko, da jih še posebej prosijo za razumevanje.

Še zanimivost: poravnalni svet krajevne skupnosti je doslej uspešno rešil prav vse primere. To nedvomno kaže na izredno veliko zaupanje, ki ga imajo občani do svojega krajevnega vodstva.

In prav zaupanje občanov mora biti povsod in v vseh primerih merilo uspešnosti tistih, ki jim je zaupano kakršnokoli družbeno delo in so zanj ljudem tudi neposredno odgovorni.

Dosedanji svet krajevne skupnosti se za sodelovanje, pomoč in zaupanje iskreno zahvaljuje vsem občanom na področju krajevne skupnosti Dra-

gomer — Lukovica. Upa, da bo takšnega sodelovanja in zaupanja v prihodnje še veliko več, saj novo vodstvo krajevne skupnosti čakajo še težke in zahtevne naloge.

Doro Hvalica

Kako dolgo še tako

K pisanju so me spodbudila vprašanja nekaterih staršev in učencev, ki so zaskrbljeni, kdaj se bodo uredile razmere v vrhniški glasbeni šoli.

Znano je, da glasbena šola deluje že vrsto let, vendar ji doslej ni uspelo, da bi postala verificirana pri Zavodu za šolstvo SR Slovenije in kot taka danes ni ustrezna glasbena ustanova.

Ko so v letu 1973 izvedli ponovno verificiranje glasbenih šol na območju SRS (v Sloveniji je 45 priznanih glasbenih šol), so bile postavljene zahteve po ustreznih prostorih, dobrih instrumentih, kvalificiranih kadrih in ne nazadnje moram omeniti tudi podrobne učne načrte za pouk teorije in za instrumentalni pouk.

Lahko zapišem, da je precej občanov zainteresiranih, da postane tudi vrhniška glasbena šola uradno priznana. Tako bo pouk bolj kvaliteten, saj je glasbena vzgoja na našem področju pomanjkljiva. Naj navedem nekaj pomanjkljivosti:

Glasbene šole že nekaj let organizirajo pripravnice, kjer se otroci, stari približno 5 do 7 let, najprej seznanijo z vsemi glasbenimi elementi v okviru pouka teorije glasbe, kot so: ritmična in melodična vzgoja, poslušanje glasbe, primerne razvojni stopnji učencev, igranje na otroške instrumente; uporabljajo Orffov instrumentarij, ki je sestavljen iz ritmičnih in melodičnih tolkal in je igranje na te instrumente zelo preprosto. Omeniti moram tudi gibalne elemente: ob petju pesmic se vključijo poleg igranja na Orffov instrumentarij preprosti plesni gibi.

Ob takem pestrem osnovnem pouku glasbe imajo otroci vse pogoje za razvijanje glasbenih dispozicij: glasu, sluha in spomina. Po enem ali dveh letih pripravnice si učenci izberejo glasbilo, ki se jim zdi najbolj privlačno. Večkrat jim pri tej izbiri pomagajo tudi učitelji in starši.

Tako motivirani učenci začnejo z instrumentalnim poukom in uspeh njihovega šolanja je zagotovljen.

Na vrhniški glasbeni ustanovi te nujno potrebne pripravnice nimajo in tudi pouk teorije je organiziran samo občasno ter ne ustreza zahtevam sodobnega učnega načrta. Učenci bi morali obiskovati ta pouk obvezno celo šolsko leto, in sicer enkrat ali dvakrat tedensko. Popestren bi moral biti z novimi metodami, ker je golo teoretiziranje za učence neprijetno.

Glasbena šola je izolirana od vrhniških osnovnih šol, med njimi ni nobene povezave. Sodelovanje bi moralo potekati predvsem v organiziranju nastopov mladih glasbenikov za učence osnovnih šol. Te nastope bi popestrili z ustreznimi komentarji in bi tako organizirani dopolnjevali glasbeno vzgojo v osnovnih šolah.

Večkrat bi lahko izmenjavali mnenja o najrazličnejših problemih, saj jih tudi na področju glasbe ni malo.

Končno so učenci glasbene šole tudi učenci iz vseh treh osemletk v občini in glasbenim pedagogom ni vseeno, v kakšni obliki je organizirana dodatna glasbena izobrazba naših otrok.

Glavni vzrok za to pomanjkljivost je v tem, ker glasbena šola ni verificirana pri Zavodu za šolstvo SRS. Pedagoški sodelavci nimajo nobenega vpogleda v delo vrhniške glasbene šole in je tako organizirana šola zares edinstvena v ljubljanskem območju in najbrž tudi drugje.

Glasbena in estetska vzgoja, vzgoja ljubiteljev glasbe, prava in pridobitev mladih za sodelovanje v amaterski dejavnosti ter usmerjanje nadarjenih v nadaljni študij, s čimer skrbimo za nove kadre, to so poslanstva, s katerimi so glasbene šole povsem opravičile svoj obstoj. Upajmo, da bomo tudi mi že prihodnje šolsko leto z zadovoljstvom ugotovili, da smo znali poiskati rešitev in da bodo imeli mladi glasbeniki možnost obiskovati zares kvaliteten in dobro organiziran pouk.

Stanka Umek

Pismo

Naj se predstavim. Sem vaš občan z Loga, ki služi trenutno vojaški rok v Sarajevu. Naš časopis sem prebiral že doma, sedaj pa ga dobivam v JLA. Tega sem vesel, saj sem rad seznanjen z novicami od doma. Naj povem še zanimivost, da sem Naš časopis tudi tiskal v Tiskarni Toneta Tomšiča, tako da sem z njim seznanjen res že od vsega začetka.

Naj vam povem, zakaj sem se pravzaprav oglasil? Tudi sam zelo rad pišem, o čemerkoli, o ljudeh, družbenih problemih, dogodkih, posebno o mladih in podobno.

Sicer ne vem, kako stroge kriterije ima vaš urednik pri izbiri prispevkov, vendar bi zelo rad sodeloval tudi jaz. Zato vas prosim za napotila, navdih, idejo. Časa za pisanje mi ne primanjkuje.

Tovariško vas pozdravlja

Rupnik Brane
V. P. 5925/2
SARAJEVO

Tovariš Rupnik,

veseli smo bili vašega pisma, saj nam dokazuje vlogo in odzivnost našega časopisa tudi pri naših občanah za občinski mi mejami. Veseli bomo tudi vsakega prispevka, ki nam ga boste poslali. Morda bi se posvetili »veselim in žalostnim iz vojaškega življenja«. Prosili ste pač za idejo, navdih pa vam mi ne moremo dati. Mar ni tako?

Urednik

Ložani pri Prešernovi koči pod vrhom Stola

Ložani na Stolu

Na tradicionalni spominski pohod na Stol, ki je bil letos 23. in 24. februarja, je odšlo z Loga kar sedem planincev, ki so, vse tako kaže, s tem rešili tudi čast vrhniške občine, saj na Stolu niso srečali nobenega soobčana.

Pohod na Stol je sicer dovolj zahtevna zimska planinska tura, ki jo zmorejo brez težav le izkušeni planinci in zaradi prevelikega števila udeležencev morda ni priporočljiva pretirana reklama zanj, pa vendar bi pričakovali tudi v naši občini nekoliko več organizirane pobude s strani planinskega društva na Vrhniki. Morda bo prihodnje leto bolje.

17 PP

Referendum uspel

Krajevna skupnost Stara Vrhnika je razpisala referendum o krajevnem samoprispevku za sofinanciranje asfaltiranja ceste na Stari Vrhniki.

Občani so glasovali 17. februarja in se z 58 % odločili za samoprispevek. Rezultati:

— vpisanih volilcev v volilnem imeniku	396
— volilo je	289 upravičencev ali 73 %
— »za« je volilo	229 upravičencev ali 58 %
— »proti« je volilo	53 upravičencev ali 13 %
— neveljavnih	7 glasovnic

Svet krajevne skupnosti se zahvaljuje vsem volilcem, mladinski organizaciji, zvezi komunistov, socialistični zvezi in zvezi borcev, ki so izdatno pomagali pri izvedbi referenduma.

Čiča M.

Bevška maškerada

Bevčani so dobri, delavni in tudi veseli ljudje. Pustne norčije imajo pri njih »domicil«. Za našo občino mirno lahko trdimo, da so v Bevkah na tem področju najživahnejši.

Da je vse to res, dokazuje tudi letošnji pust in pravi »karneval«, ki so ga Bevčani uprizorili kar v občinskem merilu, saj so se v nedeljo, 24. februarja napotili proti Blatni Brezovici, Sinjim Goricam in Vrhniki. »Pohod« je dosegel svoj

višek pred domom JLA na Vrhniki. In njihov sprevod ni bil kar tako, saj je premogel marsikatero domislico in duhovnost (odšteti pa le moramo nekatere opolzke neslanosti, ki so bile celo za prelude). Na pohodu je bilo kar 7 konjenikov, trije vozovi, dva orkestra in celo vlak »Šota-gas Bevke«.

In kdo so ljudje, ki najpriazdevneje pripravljajo to pustno »bevško uveljavljanje«? Vsi Bevčani. Med njimi pa še

posebno duhovni vodja Gostiša Franc, predstavnik prosvetnega društva Hrovatin Maks in drugi.

Upamo in želimo, da je letošnji »napad« na Vrhniko dal Bevkam spodbudo za še bolj množično pustovanje v prihodnjih letih.

DH

Na rob 8. marcu

Nekoliko z zamudo, a zato prav s takšnim spoštovanjem, objavljamo članek Julke Fortuna o treh najstarejših ženah v vaški skupnosti Podlipa-Smrečje. V prihodnje se bomo morali pogosteje spomniti naših žena — ne le za 8. marec.

V naši vaški skupnosti živijo tri zelo stare žene. Za dan žena so jih obiskali otroci skupaj s člani krajevne skupnosti, obdarili so jih in jim čestitali, saj sta kar dve praznovali hkrati tudi svoja rojstna dneva. Ena 93. druga pa 90. Z najmlajšo med njimi, ki šteje 87 let, imajo skupaj 270 let. To je kar lepo število, zato pa njihova življenska pot ni bila nič kaj lepa. Vsaka zase je preživljala težko in naporno življenje. Vsaka lahko pove, da ni imela niti malo tega, kar imamo danes.

Najstarejša med njimi je *Frančiška Malavašič*. Rodila je kar 15 otrok, od katerih jih živi še osem. Pri njej je ostala le ena hčerka. In kako je bilo v NOB? Pomagala je partizanom in skrivala ranjence. Bila je pogumna in ni nikoli izdala, čeprav so ji tudi grozili. Žal za vse to ni dobila primerne priznanja. Je še vedno bistra in vesela vsakogar, ki jo obišče.

Druga je *Frančiška Jurca* iz Podlpe, ki je praznovala 90. letnico življenja. Rodila je 11 otrok. Najtežje ji je bilo med vojno, ko so leta 1942. požigali v vasi Italijani. Zaradi sodelovanja z NOV so ji uničili vse imetje. Ohranila si je le golo življenje. Toda prav ona je bila tista, ki je s trdnjo voljo in vztrajnostjo vse na novo obnovila. Živi skupaj s svojimi, ki jo spoštujejo in njene zasluge za domačijo zelo cenijo.

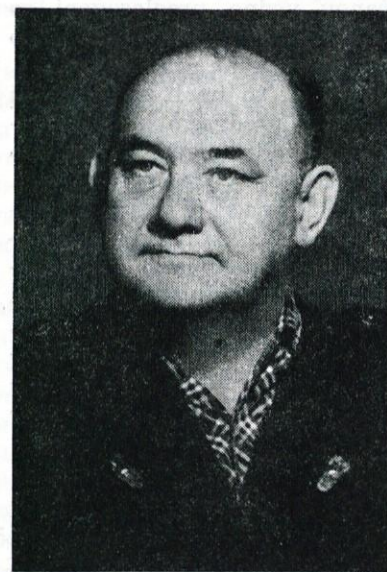
Tretja je 87-letna *Ivana Žakelj* iz Smrečja. Med vsemi jo je življenje najbolj opeharilo. Rodila je 11 otrok. Sedaj, ko bi ji bilo lahko lepše, saj ima marsikaj, česar prej nikoli ni imela, ji je bolezen vzela vid. Že kot otrok je okusila veliko trpljenje, saj je že osemletna šla služiti in pri tujih ljudeh delala vse do 21. leta. Pa tudi kasneje ni bilo veliko bolje, saj je živela v hudi revščini s številno družino. Tudi njeni otroci so si kaj kmalu morali sami služiti vsakdanji kruh.

Ob prazniku žena in visokih življenjskih jubilejih vsem trem ženam pa tudi vsem ostalim iskreno čestitamo z mislijo, da je danes vendarle neprijetno boljše kot kdajkoli prej, čeprav vsega tudi naša sodobna skupnost še ni mogla urediti.

J. Fortuna

Kragulj o sebi

Klobučar Viktor — Kragulj, prvoborec in priljubljen pripovedovalec lastnih doživetij iz NOB, nam je obljubil, da bo kaj več in obširno povedal o sebi, o dogodkih in ljudeh med vojno in revolucijo. Gradivo bomo morda objavili v več prihodnjih številkah. Upamo, da bomo lahko začeli že v naslednji, saj iskreno želimo zapisati žive Kraguljeve spomine in

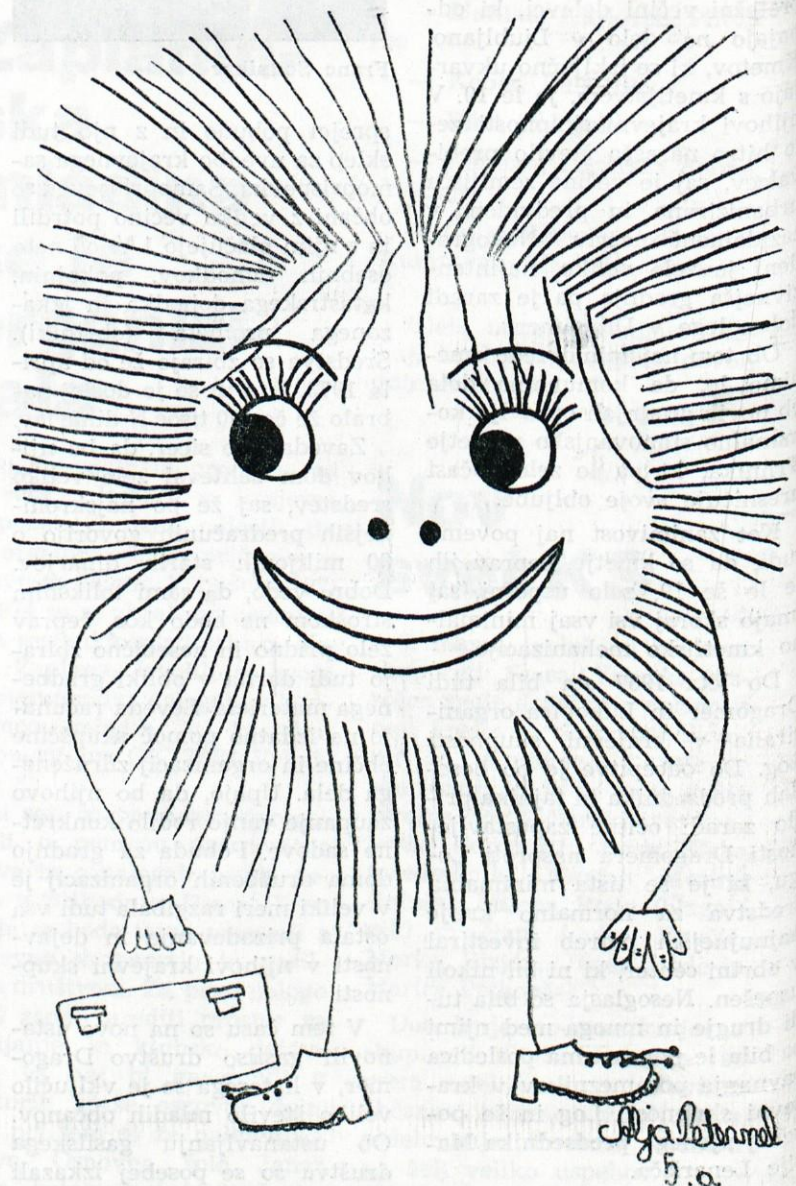

Viktor Klobučar — Kragulj

Najmlajšim dopisnikom

Našim najmlajšim, najzvestejšim in najbolj vztrajnim dopisnikom iz vrhniških in borovniške osnovne šole objavljamo tokrat v tolažbo le posrečeno risbo Alje Peternel, učenke osnovne šole Janeza Mraka na Vrhniki. Žal nam je zmanjkalo prostora za vse ostale prispevke (nekateri so zelo dobri), ki ste nam jih poslali. Iskreno želimo, da vam to ne bi vzelo poguma in pričakujemo, da boste sodelovali z Našim časopisom prav tako pridno tudi v prihodnje.

Urednik

Bevški pustni vlak

prispevati s tem k ohranjanju in obujanju tradicij borbe in revolucije.

urednik

Pritožba

Čisto na kratko: Nagode Ivana (Delavsko naselje 24, Vrhnika) je umrl oče. Pokopali so ga na vrhniškem pokopališču 7. marca letos. Istega dne zvečer je Nagode Ivana, hčerka pokojnika, odšla k svežemu grobu, da bi na njem uredila cvetje. Toda grob je bil še vedno odprt in rakev nezasuta.

To je dobro plačana dolžnost Komunalno stanovanjskega podjetja na Vrhniki. Dogodek, ki menda ni osamljen, naj ostane brez komentarja, saj je dovolj grozljiv. Še bolj grozljiva pa skrajna malomarnost in pomanjkanje odgovornosti.

DH

Naslov našega uredništva:

**Vrhnika,
Cankarjev trg 8**